

De l'Exposició d'Art

El periòdic «L'Opinió» va publicar en la seva secció de «Les Arts» un interessantíssim article titulat «Artistes Targarins», signat Adam Coscoll, pseudònim d'en Joan Cortés, que fou un dels periodistes que invitat per «Palestra» va venir a visitar l'exposició.

Després de dedicar uns elogis a Tàrraga i als homes que havien fet possible l'exposició, en paràgrafs interessantíssims, parla del «miracle» de Sant Eloi i continua així:

«El ho és, en fi, la intensa vida intel·lectual i artística que existeix actualment a la ciutat i que, acoblada a la seva importància mercantil i industrial, li disputen indeclinablement la capitalitat urgellenca.

Un altre miracle, i no pas el més petit, és haver sabut unir en una suma, que es manté constant a través de totes les fluctuacions polítiques i anecdòtiques, tot el que a Tàrraga és alguna cosa important i seriosa dins del concert general de les coses dignes i estimables que es realitzen en tot el territori de la nostra pàtria.

Fruit d'aquesta unió ha estat el confortant espectacle que ens ha ofert la ciutat de Tàrraga en la seva festa major suara celebrada. Al costat de tots els esdeveniments tradicionals de les diades, hom projectà la celebració d'una exposició d'art que havia de reunir obres dels més importants artistes targarins actuals, contemporanis nostres o desapareguts de poc temps ençà. Totes les voluntats s'han unit en la mateixa aspiració, tothom hi ha portat la més lleial cooperació, i n'ha sortit una exposició que fa quedar el nom de Tàrraga en lloc preeminent dins del món artístic català.

Dotze noms figuraven al catàleg de l'exposició. La majoria d'ells prou coneguts ja als cercles artístics barcelonins. Antoni Alsina i Amils, amb pintures i escultures; Ramon Alsina i Amils, amb pintures; Evarist Basiana i Arbiell, Francesc Marsà i Figueres, Ramon Miret i Balde, Angel Oliveres i Guart i Magí Serés, amb pintures també; Ramon Muixí i Roig amb pintures, dibuixos i gravats sobre vidre; Urbici Soler i Manonelles amb fotografies d'escultures, projectes i realitzacions, i els artistes traspassats Josep Güell i Guillamet, Carles Perelló i Secanell, Sch. P., i Joan Viladot i Fernández, amb pintures i dibuixos.

Fora de la seva condició general de fills de Tàrraga, ben poca cosa de comú de l'un a l'altre trobarem en aquests artistes. L'exposició era d'un to i d'una seriositat ben poc comuna en aquesta

mena d'aplecs. Des de l'academicisme convençut i prudent dels mestres Alsina i Amils fins a la inquietud i recerca de Basiana, el conjunt aconseguit fou d'una agradabilíssima tònica.

Com hem dit, prou coneguts són la majoria d'aquests expositors perquè vulguem ara fer-ne la presentació al lector. Però si hem de dir com ens ha satisfet poder contemplar de Francesc Marsà una sèrie de vint-i-quatre obres, entre teles i dibuixos acolorits, alguns d'ells inèdits per a nosaltres. En altres ocasions hem pogut fer constar la nostra confiança en aquest jove artista que petja amb pas ferm el seu sender, confiança que hem hagut de corroborar novament en aquesta avinentesa.

Evarist Basiana alterna la seva pedagogia artística en la qual practica l'exigència més estricta, amb les seves incursions al camp de tots els avantguardismes. D'Alsina i Amils pintor i del seu germà escultor, n'hem de dir com ens semblen ben situats en el seu mestratge. Angel Oliveres i Guart practica una fórmula reposada i lírica en les seves interpretacions del paisatge d'Aranjuez i altres contrades.

Magí Serés se'ns presenta com un artista dotat d'un gran poder de plasmació i una empena que ha de trobar la seva pròpia expressió si no es desvia de la seva orientació actual.

Completaven l'exposició, com hem dit, fotografies de realitzacions d'Urbici Soler, escultor que actualment té un formidable cartell a Amèrica com l'hi té també Ramon Miret amb la seva pintura, dels principis de la qual figuraven en l'exposició mostres ben estimables.

Ramon Muixí conrea l'art difícil del gravat a l'àcid sobre vidre, en el qual, amb una prodigiosa tècnica, obté resultats admirables.

Dels mestres Josep Güell i Guillamet i P. Carles Perelló, Sch. P., hi havia diverses obres com a homenatge a la seva memòria, que queda altament honorada amb aquesta exhibició, com també hi queda la de Joan Viladot i Fernández, del qual figurava en el conjunt un sol dibuix d'una creu de terme, precís i polidíssim, que revela les excel·lents dots que posseïa el malaguanyat artista.

Rebin els amics de Tàrraga la nostra cordial felicitació pel bell espectacle que saberen oferir-nos amb aquesta exposició.

ADAM COSCOLL.